

UNIÓ ESPORTIVA CALDES

Nova temporada 2011/2012

Com cada any per aquestes dates, arrenca la nova temporada de la UE Caldes. Instal·lats a Can Bernadí, ens hem preparat per iniciar la temporada en totes les categories i en algunes amb dos equips.

Primer equip: inscrit a Segona Catalana.

Juvenil: inscrit a Segona divisió.

Cadet: inscrit a Segona divisió.

Infantil: dos equips inscrits a tercera divisió.

Aleví (futbol 7): inscrit a tercera divisió.

Benjamins (futbol 7): dos equips inscrits a la lliga del Consell Comarcal.

Prebenjamins (futbol 7): Dos equips inscrits a la lliga del Consell Comarcal.

Fora de competició, com cada any, tindrem l'escoleta adreçada als més menuts, per anar entrant en la dinàmica dels entrenaments de futbol de cara a confeccionar els futurs equips de la UE Caldes.

També es continua treballant per la creació de un equip femení, que la temporada passada va jugar uns quants partits amistosos.

El dia 3 de setembre, a les instal·lacions de Can Bernadí, s'ha fet la presentació oficial del club, amb la desfilada de

tots els equips davant l'afició i amb un partit que el primer equip ha guanyat 3 a 1 a l'Arbúcies C.F.

En la presentació, hi ha hagut parlaments dels coordinadors, del capità i de l'entrenador del primer equip, del president del club i del Excel·lentíssim Sr. Alcalde. Ens han animat a competir dignament deixant ben amunt el nom del nostre club i del nostre poble.

Finalment, com sempre, volem agrair a tots els patrocinadors i col·laboradors que fan possible la viabilitat del nostre club i recordar-vos que a través del nostre web www.uecaldes.cat, trobareu totes les notícies, resultats de partits i altra informació relacionada amb el nostre club

Junta directiva

CLUB EXCURSIONISTA

El dilema de l'ornitòleg

Sovint els ornitòlegs, en el seu afany per conèixer i observar les aus, es troben davant d'un problema, com fer-ho sense destorbar-les?

Sol passar que quan es fixen en un determinat ocell i s'hi

volen apropar aquest acaba un anellament d'Oriol marxant perquè han sobrepassat un límit invisible però real, perquè així ho entén l'ocell, que sent l'amenaça de veure en perill la seva existència o simplement alterats els seus hàbits i costums per la intrusió d'un estrany en el seu espai vital.

L'única sortida que queda és rectificar, fer una passa enrera per sortir del terreny que no els correspon i esperar que l'ocell, un cop vegi esvaïda l'amenaça, torni.

El dilema consisteix doncs en mesurar correctament aquesta distància que cal respectar. I no és fàcil. Hi ha ocells que deixen que t'hi acostis o s'apropen ells mateixos molt, com el pit-roig, i, en canvi, n'hi ha d'altres molts fugissers, com l'oriol, perquè cadascú té percepcions i sensibilitats diferents de l'espai privat, del territori que protegeix la seva intimitat.

A més a més, aquest serà proporcionalment molt superior

en àrees on el grau de molèstia és més elevat.

La interacció entre l'home i la resta d'espècies ha estat gairebé sempre agressiva, sigui perquè considerem la natura com un bé més del qual en podem disposar com i quan vulguem, sigui perquè en desconeixem les seves lleis, el seu ritme, la seva cadència.

Recordeu aquelles imatges de televisió de les illes Galápagos on (per una secular manca de presència humana) ocells de tota mena, iguanes i d'altres animals permeten als visitants acostar-se fins a tocar-los, donant a entendre que no els tenen cap por.

Ricard Busquets

Un pit-roig. Foto: Ricard Busquets